

Györi Dániel 75 éves

Györi Dániel, a magyar talajtani tudomány jeles művelője, a generációkat oktató professzor, 1999. június 1-jén töltötte be 75. életévét. Tanítványai, munkatársai és a magyar talajtani szakemberek népes tábora tisztelettel köszönti őt e jeles alkalomból.

A kosdi szülőházból Györi Dániel a munka szeretetét, a mezőgazdasági érdeklődést és a kitartást, az erőfeszítésekre való képességet kapta szellemi örökségül, ami elkísérte egész pályafutása során. A Budapesti Református Gimnáziumban tett sikeres érettségi után az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karára jutott be vegyész hallgatóként és egyetemi tanulmányainak befejezésével okleveles vegyész diplomát kapott. Szakmai pályafutását a Magyar Tudományos Akadémia Talajtani és Agrokémiai Kutatóintézetében kezdte a Talajtani Osztályon Stefanovits Pál munkatársaként. Itt több mint egy évtizedig dolgozott, majd 1964-ben a Keszthelyi Mezőgazdasági Főiskolára hívták, ahol egyetemi docens, 1970-től pedig egyetemi tanár.

Tudományos munkássága során kezdetben talajfizikával, majd később talajkémiai-foglalkozott, ezen belül is a mikrotápelemek szerepével a talaj–növény rendszerben. E témakör különböző aspektusainak a vizsgálata végigkísérte kutatói pályáját. 1958-tól 1962-ig ösztöndíjasként a Moszkvai Állami Egyetem Biológiai Karán az Általános Talajtan Tanszéken dolgozott és készítette el „A mangán-, réz-, cink-, molibdén- és kobalttartalom dinamikája néhány talajtípusban és növényben” című kandidátusi értekezését, amit 1962-ben védett meg. 1972-ben megkapta a mezőgazdasági tudomány doktora fokozatot „A mikrotápanyagok szerepe a talajtermékenység kialakulásában” című munkája alapján. A mikroelemek kutatásával eltöltött évtizedek alatt a hazai és a nemzetközi szakmai körökben is nagy elismertséget szerzett. Tudományos munkásságát több mint ötven publikáció, köztük számos idegen nyelvű cikk is jelzi. Kutatói érdeklődése azonban sokkal szélesebb körű annál, hogy megelégedett volna egy szűkebb szakterület nemzetközi szintű művelésével. Oktatói elhivatottságától indítva a talaj termékenységének átfogó kérdéseivel is foglalkozott. 1979-

ben egyéves tanulmányúton vett részt a volt Szovjetunió Akadémiája Talajtani és Agrokémiai Kutatóintézetében Puscsinóban – ahol oly sok híres magyar talajkutató megfordult már – és ott írta meg „A talaj termékenysége” című könyvét, melyet 1984-ben adott ki a Mezőgazdasági Kiadó. A kutatómunkával töltött hosszú évtizedek tapasztalatait még a legutóbbi években is hasznosította tudományos tanácsadóként a PATE Agrokémiai és Talajtani Intézet Agrokémiai Tanszékén működő MTA Kutatócsoportban.

Sokak szemében azonban Győri Dániel elsősorban az elhivatott és felelősségteljes oktatót, a professzort és tanítómestert testesíti meg. A keszthelyi egyetem jogelődje, a Keszthelyi Mezőgazdasági Főiskola Kémiai Tanszékére a Talajtan tantárgy oktatójaként nyert el egyetemi docensi kinevezést 1964-ben és ettől kezdve életét az oktatás, a fiatal mérnökgenerációk nevelése határozta meg. 1964-ben megszervezte az önálló Talajtani Tanszékét, amelynek vezetésére megbízást is kapott, és amelynek 1989-ig vezetője maradt. A keszthelyi tudományos képzésben erősítette a talajtan szerepét. Tizenhárom doktori dolgozat és egy kandidátusi dolgozat készült a vezetésével és a mai vezető kutatók és szakigazgatási irányítók közül többeket segített pályájuk kezdeti szakaszában. 1993 óta részt vesz a „Szántóföldi növények tápanyagellátása és termesztése” doktori (Ph.D.) program oktatásában a Talajtermékenység, Talajkémia–Talajfizika témakörökben. Nyugdíjba vonulása ellenére is aktív a doktoranduszok vizsgáztatásában, az értekezések opponálásában és vizsgabizottságok munkájában.

Már pályája kezdetén felismerte az interdiszciplinaritás fontosságát és azt, hogy a modern gazdaság által az egyetemek iránt támasztott igény csak a több tudományterületen is jól képzett szakemberekkel elégíthető ki. Ezért, amikor 1968-ban rektorhelyettesi megbízást kapott, nagy energiát fordított a Veszprémi Egyetemmel közös képzésben megvalósuló Agrárkémikus Agrármérnöki Szak szervezésére, beindítására és 1974-től részt vett a Veszprémi Egyetem Környezetvédelmi Szakmérnök képzésében is. Közreműködött tágabb szakterületének megerősítésében a keszthelyi egyetemi szintű oktatásban: 1983-ban a Talajtani Tanszék Talajtani és Agrokémiai Tanszékké bővítésében, 1987-ben pedig az Agrokémiai és Talajtani Intézet megalapításában.

Hosszú évekig részt vett a tudományos minősítésben. Elismerést és megbecsülést szerezve, 1985-től 1995-ig a Magyar Tudományos Akadémia Tudományos Minősítő Bizottság Növénytermesztési Szakbizottsága elnökeként tevékenykedett. Szakmai közéleti munkáját a Magyar Agrártudományi Egyesület Talajtani Társaságában és a Magyar Tudományos Akadémia Talajtani és Agrokémiai Bizottságában elismertség övezi. Tudományos, oktatói és közéleti tevékenységével elért eredményeit a MAE Talajtani Társaság Aranykoszorús jelvényével (1982) és Treitz Péter emlékéremmel (1986) ismerték el. 1990-ben megkapta a Magyar Köztársaság Csillagrendje kitüntetését és 1996-ban a keszthelyi Georgikon megalapításának kétszázadik évfordulóján a „Doctor Honoris Causa” címet.

Győri Dániel professzort tanítványai és a magyar talajtani szakemberek nevében is szívből köszöntjük életének e jeles évfordulóján és további munkájához, tapasztalatai átadásához jó egészséget és erőt kívánunk neki.

SISÁK ISTVÁN